

hassin waewataq. Oleksin fa tühjalt pidand tulema; teisel nädalal ma ei saanud sind õiete täname, fuda lohus, ega lüsida, kas pean maksma midagi sinu waewa eest!" Pois naeris, ütles: „Taga parem! et si segi wedanud otsekui härg, ja kas ma siis kuulasin, mis hindasina selle eest pead?" Nüüd töi tüdruf oma lähtrid jälle wangkre peale, astus Matsi lõrva ja püüdsid edasi. Magus jut lühendas pilla tee. „Teine lord, — rääkis tüdrut, — lui jälle tulen, wötan lõie ligi, selle seun wangkre fulge ja fest wean. See teeb enam jöudu. Pidin täna juba nönda tegema, aga hea nööri tuli vast, kui laugel lotu ära olin!" Ei see löne ega nöö ei olmid Matsi vastu meelet, arwas: parem seltsis, kui ültsi. — Said jälle linna ja müüsid teine siin teine seal oma laupa. Aga öhtu pool, lui Mats linnast välja lähe, juhtus jälle tüdrufuga lotu ja läksid seltsis, kuni pidid Jumalaga jätmä. Mats paheima, tüdruf parema pool.

4. Qua-Matsi suu rägib üles, mis suda täis on.

Matsi lesel-ema oli sel ajal wääga hea meel poja pärast, kui nägi, et sellel nagu üns elu oli alganud, et ita rõõmus oli ja töö juures lausis ja ära ei tüdinud. Pois oli omale niiud ne sue ostnud ja ema ütles: „Kas fa nää, pealsin arwa-

ma, et oleks opmanniks jäänud!" Pois oli wääga wiisikas; aga kandis fa ema eest ilusaste hoost; ja ema pidi seda ita ueste liitma ja soovis temale Jumala õnnistamisi rohkesti; ütles mitu korda: „Lui Jumal aital, et veel saaksime lehma ostma, ei ma siis muud taha!" — Neljas täist sai seal saunas, fuda näeme, ilusaste peetud: ema armastas poja, poeg auustas ema; selle käsu töötus, et waga laste käsi peab häästi läuma, sai faa töefs silmanähtawalt.

Kord istus Mats jälle oma töö juures ja ema tehras lõrval; tumblki oli wait ja teisel wöösid teised mötted olla. Oli näha, et Matsi mötted töösid seele peale ja tippusid mosa wahest välja. Ta tegi faa laiks korda suu lahti, ütles: „Eid' — —" aga lõha tuli peale, muustas nina, jää wait. Ulestekatust: „Eid' — —", jälle jut othsas. Lõha taal kül ei olnud aga wist wähä julgust. Wiimaks ommeti sai jutuga edasi, rääkis: „Eidelene, mis ma ammu pidin ütlema; se on imels panna, et wangfrewedamine müsle ita waewaliseimaks jääb; foorem rastem, jöud waejem kui enne!" „Jah, Mats, seda olen segi arwanud, kui nägin, et halbad iga kord enam peale panema. Ära seda tee, riitud terwisse ära. Jüta suunda lafsüümend tagasi, siis oju on hõlpjam!" — „Eidelene, ei ma wöi wähäma foormaga minna, oleks suuremat veel tar-